

[Arnth Jensen.]

men hele Folkets Bevaagenhed; selv om jeg maaske nok var i Stand til yderligere at uddybe dette Emne, skal jeg alligevel søge at undlade at falde for denne Fristelse og prøve paa ganske kort at holde mig til det foreliggende Forslag.

Det foreliggende Forslag til Beslutning gaar ud paa, at man ikke blot skal ned-sætte en Kommission, men give Direktiver for denne Kommissions Arbejde. Det ærede Medlem Hr. Nørlund skildrede, hvorledes Forholdene var andre Steder, og vilde maaske derigennem pege paa, at Forholdene var meget mangelfulde i vort Land. Jeg indrømmer, at der kan være adskillige Ting, som det er værd at tage under Overvejelse, men hvis vi ser paa, hvad der alligevel er gjort fra Statsmagtens og fra Kommunernes Side for Ungdommens Fritidssyssel, forekommer det mig, at vi har ingen Grund til at gøre det til saa lidt, som man synes at ville. Hvis man lægger Mærke til ikke blot — som ogsaa den højtærede Minister fremførte — de direkte Tilskud til Arbejdet, men ogsaa, hvorledes man ad indirekte Vej søger at ophjælpe Ungdomsarbejdet, saa tror jeg alligevel, vi maa sige, at vi er nogenlunde stillede her i vort Land, selv om, som jeg sagde før, man maaske nok paa visse Omraader kunde ønske Forbedringer. Men naar jeg tænker paa det Arbejde, der er gjort for at skaffe Gymnastiksale, Idrætspladser og andre Idrætsanlæg ud over Landet, og de Love, der findes, som jo i Virkeligheden paabyder, at senest i 1950, tror jeg det er, skal der være en stor Idrætsplads i hver Kommune Landet over, saa forekommer det mig alligevel, at der er bragt en ikke ubetydelig Hjælp netop til at fremme den Udvikling, som det ærede Medlem ligesom jeg ønsker stærkt fremmet.

Det ærede Medlem og jeg er i det væsentlige enige om, at det kunde godt være ønskeligt, at det offentlige Tilskud blev endog ret væsentligt forhøjet, og jeg maa ogsaa tro efter de Udtalelser, som nu er faldet fra den højtærede Indenrigsminister — det var jo meget velvillige Udtalelser —, at saa vidt det staar i hans Magt og han finder, det er forsvarligt, kan vi ogsaa fra den Side vente baade Hjælp og Støtte. Endvidere tror jeg ogsaa, vi kan vente yderligere Tilskud, hvis den højtærede Indenrigsminister bliver overbevist om, at dette er nødvendigt.

Men der er dog een Ting i denne Debat, vi ikke maa glemme. Naar vi taler om offentlige Tilskud, maa vi ikke glemme, at der er en ikke ringe Værdi i, at de unge

ogsaa selv yder en betragtelig Del af de Udgifter, der følger med deres Idrætsarbejde. Jeg tror, det er en Faktor, som ikke maa lades ude af Betragtning. Det er som bekendt saadan, at det, man faar gratis, regner man ikke altid for saa meget som det, man selv har været med til at bære Udgifterne til.

Naar man derefter kommer til Spørgsmaalet om, hvilke Direktiver denne Kommission skulde have, vil jeg sige, som det ogsaa er nævnt, at vi maa ikke glemme, at det danske Ungdomsarbejde har hvilet paa Frivillighedens Grund i snart 100 Aar. De Resultater, som man er kommet til, og som dog just ikke kan kaldes helt smaa, er netop vundet uden Indblanding hverken organisationsmæssigt eller paa anden Maade, gennem det frivillige Arbejde, som er gjort. Frivilligheden har vist sin Levedygtighed og sin Grokraft, og derfor er jeg ligesom den højtærede Indenrigsminister saaledes indstillet, at jeg til det sidste vil kæmpe imod, at Staten eller det offentlige skulde give visse organisationsmæssige Forskrifter som Betingelse for Tilskud. Det kan jeg i hvert Fald ikke tiltræde, og jeg maa sige som det ærede Medlem Hr. Victor Gram — det glædede mig meget, at det ærede Medlem udtalte dette —, at Idrætsorganisationernes Opbygning og eventuelle Forenkling er noget, som det offentlige maa holde Fingrene fra. Det maa være noget, som hviler paa en Overenskomst mellem disse Organisationer.

Jeg kan ikke undlade at takke den højtærede Indenrigsminister for det Tilsagn, som er givet, og jeg glæder mig over, at den højtærede Indenrigsminister netop vil prøve paa gennem en Forhandling med Idrætsorganisationerne at danne sig et Indtryk af, om der skulde være Grund til at ændre den Arbejdsmaade, som er valgt i Ungdomskommissionen, eller om man muligvis kunde udvide dette Arbejde. Jeg er her fuldt enig med det ærede Medlem Hr. Victor Gram.

Støhr Johansen: Det er ikke noget nyt Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Nørlund her rejser fra Folketingets Talerstol. Før Krigen har det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft gentagne Gange under Finanslovdebatterne rejst Spørgsmaalet om Idrættens Udvikling og det noget ringe Statstilskud, som Idrætten har faaet her i Landet. Han har ved disse Lejligheder talt for døve Øren, i hvert Fald hos de siddende Finansministre, men Udviklingen under Krigen og ikke mindst den Betydning, man tillægger Ungdommens Placering i Efter-